STAND DER MAAN.
5 Augustus. . . . . NIEUWE MAAN.
11 » . . . . . EERSTE KWARTIER.
19 » . . . VOLLE MAAN.
27 » . . . . LAATSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water	Laag Water
20	WOENSDAG . . . 's morg.	6-45	nm 12-45
21	DONDERDAG	7-30	1-30
22	VRIJDAG	8-15	2-15
23	ZATURDAG	9-00	3-00

SURINAAMSCHE COURANT.

Aº. 1834. WOENSDAG, den 20sten AUGUSTUS. Nº. 67.

PARAMARIBO.

Gouvernement Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Augustus 1834.

Alzoo FLORIS COLYN ADNEY, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om te worden benoemd tot Straatvoogd voor de Slavin *Johanna*, hare kinderen *Cornelia*, *Wilhelmina*, en hare kleinkinderen *Zwaantje*, *Annetta*, *Hendrine* en *Maria*, ter registratie der Slaven bekend als het eigendom van nu wijlen JOHANNES van SICHEM, edoch door den rekestrant beweerd wordende te zijn het eigendom van den Boedel ZWAANTJE van GUICHET, en slechts door JOHANNES van SICHEM in vruchtgebruik bezeten.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

(36565)

Gouvernement Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Augustus 1834.

Alzoo JAN DE JAGER Ez., in qualiteit als Speciale Gemagtigde van RODOLPHE LE CHEVALLIER, eenige Chef van het Huis van Negotie, canterende op de Firma van JEAN JACQUES PONCELET EN ZOON, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoekt om de Slavenmagt van de Plantaadje *Clemensburg* gelegen aan de *Motkreek* af- en op den privénaam van RODOLPHE LE CHEVALLIER, over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben om zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

(35695)

Gouvernement Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Augustus 1834.

Alzoo JAN DE JAGER Ez., in qualiteit als Speciale Gemagtigde van RODOLPHE LE CHEVALLIER, eenige Chef van het Huis van Negotie, canterende op de Firma van JEAN JAQUES PONCELET EN ZOON, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Buis en Vlijt*, gelegen aan de *Motkreek*, af- en op den privénaam van RODOLPHE LE CHEVALLIER, over te schrijven

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeeren op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, om zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen: zullende na verloop van dien tijd door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

(36564)

Gouvernement Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 Augustus 1834.

Bij resolutie van Zijne Exellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 11den dezer, Nº. 863/780, is tot VAANDRIG in de Divisie *Para* benoemd en aangesteld, ALEXANDER Mc. DONALD.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 4den Augustus 1834 B. A. GERRITSEN qq. en JAN DE JAGER Ez qq., JEAN JACQUES PONCELET te *Amsterdam*, aan U. WILKENS, privé en qq., van de verlatende Plantaadje *Vriesenburg*, gelegen aan de rivier *Perica*, tusschen de Plantagien *Onvergenoegd* en *Hulshof*.

Den 6den C. M. BEUMER, aan JOHANNA van SMITH, van het Huis en Erf aan de *Wagewegstraat*, Lr. C. Nº. 74.

Den 11den, C. L. G. LINCKERS qq C. C. GRAANSMA, aan J. N. DE VRIES GERHARD, van het Erf en Gebouwen, aan de *Heidestraat*, Lr. D. Nº. 241.

Den 12den, H. A. TIRION, aan FRANCOISE van JOHANNES VOS, zoo voor zich, als voor hare minderjarige Kinderen, van het Huis en Erf, aan de *Hoogestraat*, bekend onder Lr. D. Nº. 73.

Paramaribo, den 18 Augustus 1834.

WENTHOLT,
fung. Griffier.

(33968)

PRONUNTIATIE VAN DICTUMS,

Gearresteerd bij de COMMISIE TOT DE ZAKEN VAN DE NIEUWE WEES KURATEELE EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER; in de BOEDELS JOHANNA MARGARETHA VAN GENNIP; — JOSUA HENRICH HENRIQUES; — AMBA VAN SOESMAN; — GERRIT OPPENOORDEN; W. H. VAN STUMBERGEN DE VRIES; en T. C. L. H. ARNZEN, tegens *Zaturdag* den 23sten dezer Maand, des voormiddags *Elf* uren. —

Paramaribo, den 19 Augustus 1834.

De Scriba van de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

Op Autorisatie van de Commissie tot de zaken der *Nieuwe Wees- Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*; zullen de AMBTENAREN, provisioneel belast met dat Departement, publiek bij inschrijving verkoopen:

8 Balen heele KOFFIJ.
1 dito gebroken »
En
6 Balen KAKAO.

van de Plantagie *Tyrol*.

Zullende de inschrijvings-billetten worden aangenomen, tot Zaturdag den 23 dezer, des voormiddags *elf* uren.

De Koper zal *f* 1,10 voor de ledige zak moeten betalen.

Paramaribo den 20 Augustus 1834.

De Scriba bij de Commissie voornd.,
R. GOLLENSTEDE.

(36566)

Wordt aan de meest biedende, mits goedgekeurd wordende, bij publieke Inschrijving, te koop aangeboden van de Plantagie *de Nieuwe Hoop:*

24 vaten SUIKER.
Van de Plantagie *Fauquenburgt*
16 vaten SUIKER.

De Koopers moeten de Suiker voor hun eigen rekening en risico laten afhalen.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot Donderdag den 21sten dezer, des namiddags *twee* uren, als wanneer dezelven op Vrijdag den 22sten daaraanvolgende, door Heeren Gecommiteerden Raden, zullen worden geopend.

Paramaribo den 18 Augustus 1834.

V. VAN HALM. Jz.,
Sep. c. a.

(35691)

Te KOOP:

De Plantaadjen *DE RESOLUTIE* en *STOLWIJK*, met de daarbij behoorende Kostgrond *BATAVIA* en de verlatene Landerijen der Plantaadjen *ZEEWIJK* en *STANDVASTIGHEID*; — adres bij de ondergeteekenden.

Paramaribo den 16 Augustus 1834.

L. THIJM qq.
H. KLINT qq.

(33157)

J. E. LYONS, zal *MORGEN* op Vendu verkoopen: Eenige IJzer- en Koperwerk, enz., enz.

Rode en Madera Wijn, Stukgoederen enz.

(35676)

M. A. KEIJSER zal Vrijdag op Vendu verkoopen, Provisien, Stukgoederen, vierkant Hout en Kopie vloer Planken, liggende aan de Vischmark.

(34164)

Degenen, welke eenige deugdelijke vorderingen mogten hebben ten lasten den Boedel P. W. TICHELAAR, worden verzocht zich bij de ondergeteekende aan te melden, ten einde na accoord-bevinding, betaling te erlangen; terwijl die aan gemelden *BOEDEL* verschuldigd zijn, aangemaand worden, zulks te komen voldoen.

Paramaribo, den 18 *Augustus* 1834.

C. S. SPILLENAAR.

Executeur.

(35654)

De ondergeteekende, thans woonachtig in het Huis, laatst bewoond door Dr. H. W. HOSTMANN, naast den Heer A VAN REES, en aldaar een *ruim, luchtig* en allezins *doelmatig* ingerigt *HOSPITAAL* tot verplegen van ZIEKE SLAVEN hebbende, heeft de eer zich hiertoe in de gunst van Heeren Planters en overige Ingezetenen aan te bevelen.

Paramaribo, den 15 *Augustus* 1834.

H. R. VAN NIEHOFF.

Heelmeester.

(35670)

SCHEEPSTIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, het Schip *Regent*, Kapt A. Allen, van Rotterdam laatst van Londen.

OVERZIGT.

Onder het kleine getal staten, waar het gezag der wetten geëerbiedigd wordt en het maatschappelijk geluk nog op hechte zuilen van orde en inwendigen vrede rust, bekleeden, behalve ons dierbaar Vaderland, *Zweden* en *Denemarken* eene eerste plaats. De verdeeldheden, die het zuiden van *Europa* onafgebroken beroeren; de weelzieke pogingen der alles omverstootende propaganda; de rampzalige uitwerkselen van den nimmer te bevredigen partijgeest, hebben daar, gelukkig, nog geene wortelen geschoten, en zullen er, bij den verderen voortgang van derzelver bewoners op den waren middel weg, niet ligt voedsel en wasdom vinden.

Het uitgebreide *Rusland*, waar een verstandig, gematigd regerings-bestuur geene middelen onbeproefd laat, om het rijk van ware volksverlichting en beschaving, zoo veel mogelijk, tot wezenlijk heil der veelsoortige ingezetenen, uit te breiden, gaat, in weerwil der gedurig herhaalde bedreigingen van *Frankrijk* en *Engeland*, rustig zijns wegs, en bekleedt in de rij der groote mogendheden, bij voortduring, den aanzienlijksten rang van staatkundig gezag; terwijl het zorgvuldig tegen den gevaarlijken invloed der muitzucht waakt, die elders, bij vernieuwing, de bedroevendste bloedtooneelen aanrigt.

Dezelfde waakzaamheid kenmerkt *Pruissen*, dat zich, hoogstvoorzigtig, terughoudt van het uitdagen der propaganda, en, ter handhaving van den binnenlandschen vrede, liever bepaalt tot het daarstellen van alle mogelijke verbeteringen in deszelfs inwending bestuur, het bevorderen van alle takken van handel en nijverheid en het in stand houden van deszelfs staatkundige verbindtenis met *Rusland* en *Oostenrijk*.

Oostenrijk houdt bij voortduring al deszelfs krachten levendig, tot behoud zijner uitgestrekte bezittingen en van zijnen politieken invloed op *Italie*; het laat, in denzelfden geest als *Rusland* en *Pruissen*, geene zorgen onaangewend, om den revolutie geest te keer te gaan, niet slechts binnen zijne eigen grenzen, maar zelfs in *Zwitserland* en *Sardinie*.

Het Duitsche verbond, dat vroeger uit ongelijkslachtige bestanddeelen was zamengesteld en deszelfs ontbinding scheen te naderen, heeft zich, sedert kort, door zulk eene eendragtige houding doen kennen, dat deszelfs bestaan met regt gezegd kan worden op vaster grondslagen te rusten dan het verbond tusschen *Frankrijk* en *Engeland*. De algemeene maatregelen, die het Weener congres, ter voortduring dier houding, reeds heeft genomen en welligt nog zal vermeenen te moeten nemen, staven genoegzaam de waarde van deszelfs aanwezen voor al zijne belanghebbende deelgenooten.

Turkije, door de daadzakelijke hulp van *Rusland* en het beschermend verbond met het Petersburger hof, aan den rand des verderfs ontrukt, waarin het gereed stond voor altijd neder te storten, kan, door een verbeterd regeringsbestuur, vooral in deszelfs Aziatische gewesten, gemakkelijk weder den rang van onafhankelijken staat herwinnen, dien het niet minder dan andere rijken het volste regt heeft te bekleeden. Valt deze poging inmiddels tegen, dan zal dat onheil voorzeker geenszins aan *Ruslands* zoo het heet baatzuchtige en schijnvriendelijke bescherming te wijten zijn, maar wel aan de averegtsche politiek van hen, die, in plaats van het, even als NICOLAAS, gewapenderhand uit den knellendsten nood te redden, langs geheime zijwegen werkten, om de veroveringsplannen van IBRAHIM zoo spoedig mogelijk tot verwezenlijking te brengen, en, gedurende vier jaren, de Turksche opstandelingen en overweldigers, waar zij kunnen, tot het geven van nieuwe proeven van muitzucht blijven aanhitsen en opruijen.

Italie, reeds zoo dikwerf het tooneel van geweldddadigen opstand, schijnt aanvankelijk zijne onvermogende pogingen tot hervorming der bestaande orde van zaken op te geven. Tijd, geduld en trapsgewijze voortgang in beschaving en verlichting zijn de eenige bronnen, waaruit een gewenschter toestand voor de verschillende bewoners van een der schoonste en door de natuur allermildst bedeelde landen van *Europa* kan voortvloeijen.

Het is de hartelijke en opregte wensch van alle voorstanders en beoefenaars van ware volksvrijheid, dat het, weleer zoo gelukkige en vreedzame *Zwitserland*, spoedig tot die orde moge terugkeeren, die voor deszelfs individueel belang en het belang der aan hetzelve grenzende rijken eene waarachtige behoefte is en zonder welke de staat van algemeenen vrede ligt gevaar zou kunnen loopen op de allernoodlottigste wijze ontbonden te worden.

Spanje en *Portugal*, waar zich nog vier hoofden voor twee kroonen opdoen, gaan nieuwe staatkundige gebeurtenissen te gemoet Het vierledige verbond dezer beide rijken, met *Frankrijk* en *Engeland*, strekt, om aan de heerschende wanorde van het Pyreneesche schiereiland een doeltreffend einde te maken en de troonen van MARIA en ISABELLA op hechter grondslagen, dan zij werkelijk bezitten, te bevestigen. Wat het tegenwigt aangaat, het welk dit vierledige verbond, overeenkomstig de bedoelingen der Engelsch Fransche coalitie, in de schaal der Europische diplomatie moet te weeg brengen, de bestaanbaarheid of onbestaanbaarheid daarvan zal en kan de tijd ons alleen leeren. Zoo als het zich voor het tegenwoordige in het schiereiland nog laat aanzien, laat het zich moeijelijk verklaren op wat grond *Frankrijk* en *Engeland* eenen dubbelen steun in de vriendschappelijke verbroedering met de hoven van *Madrid* en *Lissabon* meenen te zullen vinden.

Engeland heeft den ouden staatkundigen weg verlaten en zich in de armen van eenen bondsvriend geworpen, in wien het vroeger altijd eenen vijandigen medebinger heeft gevonden. Onze onsterfelijke VONDEL laat in zijn treurspel: SALOMON, de rei van Jeruzalemmers beginnen met de woorden: *Zag* DAVID *uit zijn tombe eens op*; op gelijke wijze zouden wij kunnen zeggen: *Zag uit zijn graf* NAPOLEON *op!* hoe zou zijne verbazing ten top rijzen over een verbond van staatkundige vriendschap tusschen *Frankrijk* en het zoo zeer door hem gehate als onophoudelijk bestreden *Engeland*, hetwelk thans als ALTAS; gebukt gaat onder den schier ondragelijken last zijner schulden, en, door zich met het zoogenoemde Fransche *juste milieu* te verbinden, zich eigenlijk aan een dood ligchaam heeft vastgehecht, dat voor het materieel belang van *Groot-Brittanje* niets doen kan, en, bij het uitbarsten van eenen algemeenen oorlog, voorzeker even min deszelfs te behalen voordeelen met zijnen nabuur zou deelen, als *Engeland* in gelijk geval zou evenmin gezind zijn te doen.

Maar wat spreken wij van *Frankrijk* te behalen voordeelen? Het aanzienlijkste gedeelte van deszelfs magtig leger heeft het misschien bij voortduring noodig tot handhaving zijner inwendige rust en veiligheid, die weder voor nieuwe storenis bloot staat bij de hernieuwing der nationale representanten-verkiezingen, en zoo lang aan gedurige ondermijning zal onderworpen blijven, als de genootschappelijke geest, die thans in het geheim zijne plannen ontwerpt en ten uitvoer tracht te brengen, er blijft heerschen; zoo lang het Westen voor HENDRIK V, het Oosten voor de herstelling der republiek en het Zuiden voor beide tot gelijk gezind blijft.

Die geest, die zamenstemmende gezindheid huist op onzen vaderlandschen bodem en in die rijken, van wier maatschappelijk geluk wij in het begin van dit artikel gewaagden. Die geest, die gezindheid is het palladium van het rustige plekje gronds, dat wij, God lof! bewonen; het bolwerk, dat ons tegen het indringen van buitenlandsche kwaadwilligheid beschut en voor welks duurzaam behoud wij niet genoeg met mond en pen kunnen ijveren.

DE SNIJDER EN DE KURASSIER.

Na den slag bij Jena verspreidden zich, gelijk men weet, de Franschen in groote hoopen, in den naburigen omtrek, en menige stad en dorp werd zeer met hen opgevuld. Aan orde bij de inkwartiering was thans niet te denken. Het gebeurde dan nu ook, dat bij eenen Kleedermaker te W..... vijftien Franschen, vrij onstuimig, kwartier namen, en dingen eischten, die de waard hun niet verschaffen kon. Door zijne stoutmoedigheid en manhaftigheid bragt hij het echter spoedig zoo ver, dat zij tevreden waren, met hetgeen hij hun geven kon. Waard en gasten leefden nu in de beste verstandhouding. Een van de vijftien was een Kurassier, en terwijl de overigen van het opgedragen eten een smakelijk gebruik maakten, waagde hij een kansje bij de vrouw des waards, die hupsch en jong was, in de keuken De huiswaard, die hem aan zijne tafel miste, vermoedde, wat er willigt geschiedde, en ging naar de keuken. Hier vond hij den Kurassier bezig met de waardin een kusch af te vergen. Dadelijk greep hij den Kurassier bij de borst, en gooide hem de keuken uit. »Hoor!" zeide hij, »gij zijt een Kurassier, maar geen karesseur: ga naar uws gelijken" »Heer!" hervatte de Kurassier, »wanneer mijns gelijken zoo hupsch waren als uwe vrouw, zoo zou ik ze niet verlaten hebben." »En wanneer gij," hervatte de huiswaard, »zoo leelijk niet waart, zou mijne vrouw ook niet geweigerd hebben, u eenen kus te geven." De Kurassier ging heen en liet zich niet meer in de keuken zien.

(*Arnhemsche Courant.*)

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.